

...ς...

Στον καιρό των

θλίψεων θα ωφεληθείς πολύ, αν φέρνεις συχνά στο νου σου τις ακόλουθες σκέψεις, μελετώντας και αναλύοντάς τες σε βάθος και πλάτος με τον δικό σου τρόπο και λογισμό.

1. Τι ήσουνα πρίν γεννηθείς, πρίν κάν συλληφθείς στη μήτρα της μητέρας σου; Δεν είχες μήτε σώμα μήτε ψυχή μήτε αίσθηση καμιά. Δεν ήσουνα τίποτα! Και το τίποτα, το μηδέν, είναι λιγότερο κι από ένα άχυρο, ένα χορταράκι, έναν κόκκο σκόνης. Γιατί αυτά έχουν ύπαρξη, εσύ όμως πρίν από τη σύλληψή σου δεν είχες.

2. Στοχάσου την ευσπλαχνία του πανάγαθου Θεού, πού από το τίποτα σε δημιούργησε “κατ’είκόνα” Του, δίνοντάς σου όχι μόνο το υπερθαύμαστο ανθρώπινο σώμα, αυτό το θαύμα των θαυμάτων, με την ποικιλία των οργάνων και των λειτουργιών και των αισθήσεων, αλλά και τη μοναδική θεοειδή ψυχή, με τον λογικό νου, τη θέληση, τη μνήμη και τις άλλες δυνάμεις.

3. Αναλογίσου μετά απ' αυτό, πόση πρέπει να είναι η ευγνωμοσύνη σου σ' Εκείνον, τον ύψιστο και πανάγαθο Ευεργέτη σου, από τον οποίο πήρες δωρεάν τόσα χαρίσματα, πόσο χρωστάς να Τον αγαπάς, να Τον ευχαριστείς, να Τον δοξολογείς, να Τον υπηρετείς, και πόσο να προσέχεις, ώστε ποτέ να μην Του φταίξεις και να μην Τον πικράνεις.

4. Αναλογίσου τώρα την αγνωμοσύνη σου απέναντι στον Πλάστη σου, μια και έκανες ακριβώς τα αντίθετα απ' αυτά που έπρεπε. Αντί να Τον αγαπάς και να Τον ευχαριστείς και να Τον υμνείς και να Τον ευαρεστείς, εσύ Τον καταφρόνησες και Τον εγκατέλειψες και Τον λύπησες, προτιμώντας τα πρόσκαιρα πράγματα και τις εφάμαρτες ηδονές.

5. Συλλογίσου πόσες τιμωρίες θα σου άξιζαν για την αχαριστία σου τούτη και πόσο δίκιο θα είχε ο Κύριος, αν σου στερούσε όλα όσα σου έδωσε, ακόμα και τη ζωή, το μεγαλύτερο δώρο Του. Αυτή η σκέψη, πιο πολύ απ' όλες τις άλλες, θα σου εμπνεύσει θείο φόβο και θα σε βοηθήσει να υπομείνεις κάθε θλίψη, καθώς θα παραδεχθείς αναμφίβολα πώς υποφέρεις λιγότερο απ' όσο σου πρέπει.

6. Θαύμασε την άπειρη και ανερμήνευτη αγαθότητα του Θεού μας, πού, ενώ μπορεί αυτήν ακριβώς τη στιγμή να σε τιμωρήσει βαριά και να σε θανατώσει και να σε κολάσει αιώνια, περιμένει ο πολυεύσπλαχνος τη μετάνοιά σου. Κι αν σε παιδεύει τώρα με μικρές και παροδικές θλίψεις, το κάνει για το καλό σου, σαν στοργικός Πατέρας, για να βγεις από τον κακό δρόμο της αμαρτίας και να έρθεις στον ίσιο της αρετής, ώστε τελικά, λουσμένος και καθαρισμένος στο λουτρό των λυπηρών, ν' αξιωθείς την απόλαυση του παραδείσου.

7. Αποφάσισε, από δω κι εμπρός τουλάχιστον, να δαπανήσεις όλη την υπόλοιπη ζωή σου, τη ζωή που ανήκει σ' Εκείνον και όχι σ' εσένα, στη διακονία και στη δόξα Του. Να Τον τιμάς και να Τον ευχαριστείς ακατάπαυστα για τις ευεργεσίες Του, αλλά και ν' αποδέχεσαι καρτερικά κι αγόγγυστα τις δοκιμασίες που παραχωρεί σαν φάρμακα και γιατρικά της κακίας σου. Να θυσιάσεις, τέλος, πρόθυμα, και τιμή και περιουσία και ζωή ακόμα, παρά να Τον αρνηθείς ή να παραβείς τις εντολές Του.

Αυτά να σκέφτεσαι και να μελετάς, και θα δεις πόσο καρπό και πόση ωφέλεια θα σου δώσουν στον καιρό των θλίψεων.

ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

του μοναχού Αγαπίου Λάνδου του Κρητός

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca